

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Dia 16. Dis. El Triomf de la Santa Creu y la Mare de Déu del Carme — B. P. al Carme. — Jubileu en totes les Esglésies de Carmelites.

17. Dij. S. Alex. c. y Sta. Marcelina v. y m.

18. Dill. S. Frederic, b. y c. y Stes. Símfòrosa y Marina, mrs.

19. Dím. S. Vicenç de Paul, fr. y Sta. Justa y Rufina, vs. y mrs.

20. Dim. S. Elias, p. S. Geróni Emilià, fr. y Stes. Margarida y Lluïarda, mrs.

21. Dij. Sta. Lluçaya, v. y S. Daniel, p.

22. Dij. Sta. Maria Magdalena, pen.

QUARANTA HORES

A avui son a l'Església del Hospital y demà passan a la del Hospici.

Les hores d'ecsposició son de 8 a 11 y mitja del matí y de 6 y mitja a 8 y mitja de la tarda. Els diumenges al matí se reserva a les 12 y a la tarda la ecsposició comença una hora més aviat.

Església del Carme

A avui festa de la Mare de Déu del Carme, se celebrarà en dita Església un ofici solemne a les 10 ab sermó que dirà el M. I. Sr. Canonge D. Antoni Ayarra.

Termenat l' ofici hi haurà la benedicció papal y l' respre a les 7 seguirà la novena conensada ahir. Tots els dies de la novena hi haurà ofici a les 10.

Les nacions V SOS CRIMS

Els pobles y les nacions sofren son correspondent castic já en aquest mon a diferència del individuo que a voltes no més el reb al altre; perqué no poguen les corporacions, junes, municipis, societats y pobles passar colectivament a l' altre vida y essent la justicia de Déu infinita y necessaria, indefectiblement ha de rebrer premi ó castic en la present, segons ses obres sian bones ó males.

L' historia ns referex que Déu castigá els crims d' Israel valguentse dels filisteus y del poder d' Asiria y Babilonia quins a la vegada foren terri-

blement escarmencats, com també molts altres que juntaient ab els grecs y perses foren humillats pels romans. Més tart els alarbs son l' instrument de la justicia divina pera castic d' altres que portaban aldemunt el pés del pecat; el protestantisme y la Revolució han sigut y seguixen essent un terrible medi de que s' ha valgut Déu pera abatre als pobles de rassa llatina que degut a sa general corrupció de costums y als desacerts culpables de sos primceps han sofert un imponent daltabax que mentres no vegin sos esguerros socials y no tornin als fonamentals principis que ls hi donaren el ser.

A mes, Déu castiga també als pobles donantelihi els primceps que s' mereixen. Per axó quant Espanya, França y Itàlia y altres nacions que ara experimentan el pés de la justicia divina mantingueren intactes els principis de la fé, foren grans, potentes, inex-
pugnables; tingueren per primceps y Reys a valents guerrers y sumisos cristians com Felip II, Lluís de França y Constantí el Gran, gloria dels segles; allayors lligades ab l' estret llàs de la Relligió, s' ajudavan mutuament cantant victoria sempre que lluytavan en defensa dels drets de la Relligió y de la justicia.

Actualment aquestes nacions han rebutjat els regeneradors principis de la fé, font de la felicitat de tots els pobles; per axó las veiént tant abatudes, despullats sos governants de qualitats proporcionades pera desempenyar càrrecs tant enlairats, y buits de bona voluntat pera l' bé comú de sos súbdits, no han comprés que Déu els ha escullit pera gobernarlos rectament.

Tampoc ho han comprés els que actualment governan a Russia y Japó.

Quina llàstima dona l' veurer la sagnanta guerra que actualment s' está llurant allá a l' Orient entre l' despotisme Rus y la cobdicia Japonesa! Día vindrà que palparán el pés de la Justicia divina! Perqué, a la vritat, per quina ratió s' han sacrificat tantes vides, essent axis qu' una sola d' elles val més que tot un imperi? perqué s' cometan tantes destrosses de ciutats y interessos, que porten la ruina de tantes famílies qu' escampen arreu la desgracia, la desolació y la mort? Tot per l' ambició de dos nacions frettoses de grandesa, de conquesta, de gloria sens capircap d' elles la gran injusticia que cometan, sostenint una guerra qu' es ilícita, perqué li falta la principal condició, qu' es la justicia y la gravetat de la causa que l' ha motivada.

L' ambició já may ha sigut causa justa y de pés pera promouer una guerra; axó es, já may l' ambició podrà compensar els desordres, incomoditats y efectes desastrosos d' una guerra, y si l' ambició ha sigut sa única causa, ella seguirà essent injusta y ilícita. Preparéuse nacions a pagar la injusticia, y el gran agravi qu' estéu donant a Déu!

Onofre.

PEL MON

El Gran Monarca.—Proper acabament del món.—Les profecies y els Carlins.

Dels dos llibres que et vaig mentar l' altre dia no t' figuris oh llegidor simpàtic, que t' vagi a teixir la critica formal. Una y primera, perqué en tractant-se de profecies y nàutica jo em tinc de callar com un mort; y segona, perqué ja t' vaig dir l' altre dia que jo era una mica peresós, y ayuy, sobretot ab la calor que ns atueix jo no tinc pas ganas de meditar fondament, jo no tinc pas ganas de donarte camp de filosofies, més propis de les veillades hivernenques.

REDACCIO: Força, 8, baxes.

ADMINISTRACIÓ: Plateria, 26, baxes

Tota la correspondencia al Director

Núm. 68

Considera, benèvol llegidor, que en Lulio, el de La Lucha, n' acaba de parlar del calor y diu qu' es horroso, y que ls carlins no tenim ni fret ni calor (axó es fals; jo m' còc), que si Venecia axó, que si l' Loredan alló y una porcio de eriaturades que demostren pràctica y obertament quel' home estava acalorat com un segador al bò del sol y no sabia lo que s' deia de bon trós.

Meno, quedem en que tinc calor y en que no criticaré els dos llibres. Lo que si t' vaig a fer, es traduir uns fragments dels dos llibres, a ti de que t' formis alguna ideya sobre el «Gran Monarca», si es que fins avuy no has parat esment, y no miris am la curiositat d'un que fulleja Blanco y Negro, certs assumtos que bé's mereixen atenció y serietat.

En els Visionarios y visiones, el pare Corbató resumex clarament les apreciacions sobre la persona del Gran Monarca, en aquesta forma:

—Vé la revolució; caurá N. Alfons XIII; triomfará la república; perderà territori per la lladreria estrangera; Espanya estarà convertida en un infern; el partit carlista, com a tal, no ens podrà pas salvar. Aleshores sortirà un home, un Pelay, un Napoleó catòlic, un Zumalacárregui, com podria sortir una Joana d' Arc, y erborará l' estandart de la Creu ab la bandera de les Espanyes, declarant guerra a tots els enemics de la Església y de la Pàtria. Aquest home pot ser lo mateix un humil sacerdot Mataties, un hospicià y perseguit, Jefte, un pobre pastoret David, que un dels prínceps ó reys d' avuy ó mellor que ells, perqué mes aviat se val. Nostre Senyor dels petits que dels grans, per a abatre les potestats impies; però sigui qui s' vulgui, es posaran al seu costat els catòlics y els bons espanyols, obligats per la ecstema violència de les circumstancies.

Ab l' adjutori de Déu y del eczérbit que t' acudirà, guanyarà als simius y al últim s' apodererà de Madrid. Aleshores, mediant unes eleccions de part de bò, reunirà Corts generals, y durà a llur aprobació una nova y completissima Constitució de les Espanyes, y tot seguit ell mateix serà molt lliurement nomenat rey, ancara que no den ser rey com els d' abans, ni tant solament de titol, sinó pare del poble, visquent relativament pobre y fent la diixa de sos Estats. La formidable guerra europeya, que tants anys s' està preparant, esclaratarà y haurà esclatat llavores, y Espanya haurà de ficars' hi per forsa, vencent

en tremenda lluita sos enemics. Guanyada aquesta victòria, anirà perseguint-los Fransos en dins, y aleshores s'aniran a l'exèrcit de nostre rey, les dexies del francés y gran nombre de paisans, y desseguit els d'altres nacions. Ja no li serà difícil pacificar lo restant d'Europa; ho pacificarà, efectivament, y junyides a elles totes les nacions, y tornats al Papa sos drets, serà nomenat Emperador; y de comú acord es resoldrà acabar ab el ture y dominar l'Africa y l'Asia, per a evangelitzarles, y convertir el món en un temple al Deu de la Creu.

* * *

Vetaquí va diguent el Gran Monarca: «Hi ha en axó quelcom d'impossible? No 't sembla tot molt natural? No van enllassats y com formant una cadena tots els acontexements esmentats? No dedueix llògicamente la raó natural els uns dels altres? Doncs, sàpigues, que son el resumen fidelíssim de lo qu' anuncien els profetes. Tínga-ho present; no han dit res més els profetes. Estudia els profetes!

Pero, no solzament ho han dit aquells, sinó que variis sabis previsors ho han ovirat per sola sa llum natural y la llògica dels successos, com pots veure-hi a la Apologia del Gran Monarca. Altres l'han previst per la necessitat de que sorgexi promte a Espanya l'home providencial.

Més en avall, diu que «ls carlins creuen també en la vinguda del Gran Monarca; sols que per ells ningú pot serho sinó D. Carles.

L'altre llibre a que em refereixo es el d'en Emili de Fagoaga, magistrat y secretari de Sala, qui llibre es intitolat *Se acerca el fin?* y en el qual es considera com a probable la fi del món, a no trigar pas gaire. Aduex, per axó, la teoria sex-milenaria, que sosté que el món ha de durar sis mil anys, y que ha sigut acceptada segons ell, per totes les tradicions hebreiques y cristianes. Aquet plasso, doncs, qui arriba fins al any dos mil, no està llunyà y la situació actual del món fa creure qu'estem enfront d'algún acontexement que comourà la terra.

Parla de «la llegendà profètica», que diu ni patrocino ni refuso, del Gran Monarca, predit pera els derrers temps y qui ha de concórrer en son regnat ab el Pontificat del successor de Sa Santetat Lleó XIII, que la profecia de S. Malaquies designa sots la divisa de *Ignis ardens*, foc ardent, succès que realment sembla constituir avuy una necessitat social, com medi providencial pera salvar al món del naufragi moral en que està enfonsant-se».

El llibre d'en Fagoaga ha sigut alabat per *El Correo Español* y *El Correo Catalán*.

El primer d'aquests diaris, en una carta fetxada a Valencia el 5 de maig de l'any que som, diu literalment:

Este punto de las profecias acerca del Gran Monarca, ó sea D. Carles, es de actualitat y de gran importancia.

Calia, doncs, que el Pel món recullis l'assumte, y l'presentes ab alguna ecstesió, deixant a n'els republicans ó a qualsevol deu-los-fassa-bons per altre die.

Jo.

Catilinaries

¡Oh, en Maura!

Semblava tot un caràcter, però ja va resultantnos dàtil y maleable com cualsevol Sagasta ó Silvela.

Ens portà un projecte de reforma d'administració local, el projecte del famós *descuaje*: Era 'l seu projecte, la seva rabió d'esser 'l banc blau, l'essència per dirlo axis de sa vida ministerial y aquí 'l teniu tant campan, no sols al ministeri, sinó al davant del ministeri, mentres el seu projecte està dessota 'l banc.

Havia dit en Maura que o s'aprovava 'l projecte en qüestió o 'ls enterrarien junts, y res d'axó ha passat.

Una cosa semblant ha esdevingut ab lo dels suplicatoris.

De bon principi 'l Sr. Maura se mostrà intransigent ab els republicans.

No soy de los que se doblegan, digué als periodistes el president del Consell, y contando con la mayoría, llevaré las cosas donde fuese preciso, sin volver jamás la vista atrás ni arrepentirme de lo hecho.

Y el arrogante moro, o Maura, després d'haberse convertit el Congrés en una olla de grills mal educats, deixà esmaperduts a tots els assistents amb una fórmula d'armisticí.

He dit a tots y he mentit, doncs dihuem que somrigué 'n Salmerón, no causantli gens d'estranyesa la sortida del seu compinché, en Maura, y alguns murmuraren que son dolents! que tot axó no ha sigut més qu'una comèdia per a amagar que hi hagi el consabut pacte entre ell y en Salmerón.

Lo que, pitjor que pitjor pera 'l primer, donchs al fi y al cap la fiebre (de cuartos en aquest cas) rinde al león, y v' un dia que tothom ha de baxar calses; mes, d'axó a pasteletjar hi va encare un bon tret.

¡Oh, en Maura!

Ab la mala fe qui es de suposar insertava l'altre dia *La Lucha* una correspondencia de Caldas de Malavella tocant a algunes dissensions hagudes entre 'l Sr. Rector y 'ls individus d'una confraria que no le permeten mangonear los fondos.

Y acaba dihent:

«Seria de lamentar una segona edició de los sucesos de S. Felip de Guixols».

Ab lo que queda justificada, sens ells volguerho, la conducta del señor Rector de Caldes, doncs es já sabut de tothom que lo de S. Felip vá esser una provocació per part dels elements liberal y republicà.

CICERO.

CARLINADAS

Segons notícies particulars qui hem tingut de Besalú regna en aquella comarca cada dia més entusiasm per les nostres ideyes.

Avant y fora.

Se troba a Pamplona nostre distingit correlligionari, el sabi catedràtic de Física de la Universitat Central D. Bartomeu Feliu.

Ens diuen de Reus que els carlistes estan molt animats per a la celebració d'un meeting en aquella ciutat.

S'están practicant actives gestions a fi de que dit acte pugui celebrarse aviat.

La Junta directiva de la «Juventut Carlista de Barcelona» prestarà 'l seu més decidit apoyo al espresat meeting, que promet revestir capdal importància.

També 's parla de celebrar un aplec en el monestir de Sant Creus, que de portarse a cap tal com està en projecte, serà una manifestació imponent de les forces carlistes.

Igualment sembla que 's tracta de celebrar meetings a Berga y Solsona.

S'ha constituit una Juventut Carlista a Badalona.

Organitzada pel Círcol Carlista de Gandia, s'ha verificat una Peregrinació a la Verge de la Consolació de Luchente, habenthi concorregut nombrosos romeus d'aquelles hortes.

Son moltes las Joventuts que 's preparen per a celebrar am molta solemnitat la festa de S. Jaume.

A ont sembla que revestirà gran importància es a Bórges Blanques, doncs s'escatrà dita festa ab l'inauguració de la Juventut Carlista, celebrantse-hi una solemne funció religiosa, meeting y banquet.

Espigolayre.

VERDADES AMARGAS

Dime Perico: ¿Cómo es que todo el mundo está descontento, quejoso y apesadumbrado?

Sabes porque amigo mio; pues, porque en el mundo todo es fingimiento, inquietud y sospecha. No se dice la verdad, no hay sinceridad, no hay sosiego, no hay amor. Quiero decir que no hay amor al prójimo, amor al dinero si que lo hay: se ama más á este vil metal que á Dios.

No dudo que lo adivinas, que esta puede ser causa ó una de tantas y quizás la principal de tanto males tar, porque veo que por el dinero hacen los hombres tales cosas, que parece increíble atendido su modo de decir.

No te fies del decir, examina sus obras; si estas son buenas, buenas serán sus palabras mientras que al revés podrían ser buenas las palabras y malas las obras. El ejemplo es lo que conquista. Jesucristo con ser Dios, conquistó más con el ejemplo que con discursos.

Obras son amores y no buenas razones, dice el adagio: esto es, pues, lo que hace falta para mejorar la sociedad. Si todos los que predican al pueblo estuviésem convencidos de la doctrina que predicen y fuesen ellos los primeros en practicarla, el mundo cambiaría en pocos días; más, desgraciadamente si se quiere, se predica la buena doctrina si, pero, para que los otros la practiquen; ellos se creen relevados de hacerlo. No creen tener otra obligación que predicarla.

Hay si podian comprender la diferencia que hay entre estas dos palabras practicar y predicar. La primera puede cambiar el modo de ser de una sociedad haciéndola buena, sin decir nada, y la segunda como más diga si no va acompañada de la primera, más se enreda y más se confunde, confundiendo á los demás.

Precisa decir la verdad y nombrar las cosas por su propio nombre, sin fingimiento; así es, que cuando se nos insta y se nos habla de unión para que apoyemos una situación católica liberal, hemos de contestar que no queremos, pues, Pio IX, dijo que los católicos liberales son peores que los de la Commune de Paris; examinad si el que lo aconseja cobra; en este caso es consejo sospechoso.

Tampoco debemos dejarnos engañar por los que practicando actos muy buenos en sí, como por ejemplo el rezo del Santo Rosario etc., etc., quieren escapar á cosa de más sacrificio, diciendo que no quieren cuidarse de nada, solamente encormentarse á Dios. ¡Pícaros! que no ven que todo el mundo conoce el juego y con su conducta no edifican antes hacen hipócritas que otro dia imitarán su conducta católico-liberal económica-comodona; sin riesgo de ninguna clase entre los hombres, pero con riesgo ante Dios.

Estamos en época de lucha, católicos carlistas, y se habrá dado tanto mas bien ejemplo cuanto más sacrificio se haya hecho; si no hay sacrificio, no hay mérito, así, que cada uno según sus medios debemos ayudar al fomento de la buena prensa; ó mejor dicho ayudar á todo lo que sea movimiento católico neto sin dejarse engatusar por los católicos situacioneros, desprendiéndonos de ciertos céntimos y algo más si conviene y que no se diga ya más de nosotros que somos la gent dels quartos però no podem sostener un periòdic ni un centre, perquè no els volem traure de la butxaca.

Cantaclaro

SECCIÓ LITERÀRIA

Per les montanyes

Erem tres companys i tots tres ens dalem per a escalar altures aont hi trovavem, a més de la vista esplendenta que sol fruirse en aitals llocs, uns atractius que no ns sabiem explicar. Allá hi veiem nosaltres aire més transparent, llum més desmaida, aire més sobtit... què sé jo; una infinitat de coses que ns captivaven. Per trist fat de la vida, la sort ens havia condemnat a viurer en eixa ciutat tan baxa en son sol, d'un aire humit i pesat, i aon a l'ivern hi desgracia! casi mai nevava. Véiem no molt lluny aquell esplet de muntanyes blaves, d'ombres misterioses que ns feien caurer la bava, i nosaltres condemnats a rastrejar, com deia un del *triumvirat*, de cara llarga, nas rodó i ulls d'estornell; igual que uns reptils per la moita plana.

Això és que determinarem fer una excursió en un temps en que no feia encara molta calor.

Fou l'ideia posada en pràctica sense dilacions. Pujarem a un tren econòmic molt rebufó i ja pujar!

No espicarem les peripecies que ns van passar al havér dexat el tren, i abans de empender la muntanya ob-

jecte de nostra excursió, perquè seria mai acabar. Sols diré que dins del poble, punt de partida, corriem sense saber ont anavem, que per més que preguntavem ens enganyavem i no trovabem en lloc, la meinada començà a seguirnos, i en lloc d'anar a cal flequer ens ficarem a una barberia en la que un subjecte preguntà al més vell de nosaltres si s'volia afilar. Suposé que això ho feu sense malícia dons el company anava pelut com un cabó de carabiners.

Anavem pujant, pujant y suant. I la muntanya alta, punxaguda i majestuosa semblava que creixia en sa llargaria. Per fi teniem l'ermita que corona la cimberí a quatre passos.

I què imponent s'ecstenia sota nostra la naturalesa salvatge. L'ermita ambaixada enganxada estava als quatre vents; per tots costats la gran pendent semblava que la xuclés a l'abisme que a baix, lluny glatia a plè sol, amarat de llum i calda.

A l'horitzó de sol ixent una gran faya blavencsa ens recordava el mar y al ponent una cordillera de muntanyes altes y cinglerades trenca la blavor del cel.

I aquella muntanya punxaguda, aislada, a l'embarc dels aires sembla va volershi acostar com per buscar sa companyia y racés.

Per empaparnos be d'aquell aire, d'aquella naturalesa determinavem reposar però l'aire fresc i subtil ens obligà a entrar a la casa de l'ermita.

—Ave María! —crià un company am veu afadigada, però no obtingué resposta.

—Gent de Déu! —Mestressa! —varem cridar els altres entrant ja un peu dins la casa i escorcollant am la vista tots els recons.

Però res. Una gran quietut emvolcallava nostres crits que s'perdien en les fumoses parets i les corcades fustes del sostre.

—Que no hi ha ningú? —va dir cridant un company de espardenya, que s'atreví a entrar del tot a dins i s'escorregué en una porteta de ma esquerra.

—Calla; —vaig dir-li jo am certa por i com si se m'figurés qu'entravem dins de una tomba, ja que de tomba era l'silenci que hi regnava. —Callem i eczaminem.

I varem entrar per la porteta de ma esquerra i ns trovem dins d'una quina. Ens descarreguem dels fardos i a passar revista.

He vist persona vivent —feu tot plegat un, —he vist passar un bulto que m'ha semblat persona.

I persona era i m'ya semblar que duia faldilles. Però s'escorregué esala amunt que hi ha havia a la entrada.

—Ep, mestressa, mestressa! que Déu vos guardi —li vaig cridar jo.

Per fi baixà una noia vestida a tall de pagés, mal pentinada, ab uns ulls com una tronjes. No vaig saber que dir-li. Vaig quedar plantificat al seu devant. No m'en recordo he, però crec que m'pensava tenia ànima en pena; axis es que vaig girarme i vaig cridar als de la colla que vindiesin.

—Olal —va comensar el més vell de nosaltres, —ets de la casa, eh? Be bé.

La noia, avergonyida i recolzada a la barana de la escala somria sens se dir res.

—Hem vingut a fer una excursió i voldriem apiar dinar. ¿Hont son els teus pares?

Y veient que no parlava li tira aquest entretoc:

—Noia; nosaltres no fem pas res a ningú. ¿Ont son els teus pares?

—Al camp, —va contestar al ultim.

—Que venen?

—Crec que si.

—Quina hora és.

—Les dotze i tinch de tocar la oració.

A. VIVER.

Llista de la suscripció pera propaganda de la Jovenut Carlista de Girona.

Suma anterior	10'75 ptes.
Un jove de bones ideyes.	0'25
Gabriel Cruz	0'20
J. Torrent	2'00
Un carlista	0'20
A. V. C.	0'60
C. C.	0'05
Total	14'05 ptes.

CRÓNICA GENERAL

Han comensat en algunes comarques les operacions propies del batre y segons diuen raja més grà de lo qu'era d'esperar, donada la sequedad que regnà a la primavera. Del mal al menos.

S'ha prorrogat fins a darrers d'aquest mes el plazo per a la recaudació voluntaria de las cédules personals.

Han obtingut el grau de llicenciat en Teologia en la Universitat Pontifica de Tarragona els reverents D. Miquel Coll, Rector d'Ofidis y D. Joseph Tarrés.

¡Que sigui l'enorabona!

S'ha aplassat la celebració del Certamen de *La Avanzada* fins a les festes de la Mercé, admeten-se les composicions per tot el mes d'agost en atenció a les reiterades instances de nombroses famílies que per trobar-se fora de Barcelona no haurían pogut assistir a l'esmentat certamen. Sembla qu'hi pendrà part distingits poetes y literats que ab el nou aplaissament podrán terminar sos treballs ja comensats y que per falta material de temps no pogueren enviar.

Ha deixat de publicar-se altre diari conservador, ó siga *La Opinión* de Tarragona.

Ha mort a Clarens l'ex-president de la república del Transvaal M. Kruger. Sa mort ha sigut molt sentida.

CRÓNICA LOCAL

En el Teatro Novedades va debutar el dimarts d'aquesta setmana, ab molt èxit, la companyia ecuestre que dirigeix D. Alexandre Nava la qual ha sigut ben rebuda del públic gironí.

Desde ahir a la tarda que el barri dels Mercaders d'aquesta ciutat cebra la seva festa, festejant a la

seva patrona la Mare de Déu del Carme.

Hi haurà sardanes, ball y illuminacions. El programa es molt escullit.

Segons datus de la Direcció general del Institut Geogràfic y Estadístic, procedents del Registre civil el moviment de la població en aquesta capital, durant el passat mes de Juny fou el següent:

Naxements 33, d'ells 5 ilegitims.

Natalitat per 1000 habitants 2,09.

Defuncions 38, classificades del modo següent: Febre tifoidea, 1; verola, 1; sarampió, 1; tuberculosis, 7; enfermetats del sistema nerviós, 10; idem del aparato circulatori y respiratori, 8; idem digestiu, 4; idem genito-urinari, 1; suepticemia puerperal y altres accidents puerperals, 1; vícies de conformació, 1; morts violentes, 1; altres enfermetats, 2; resultant una mortalitat de 2,40 per 1000 habitants.

Dilluns passat se celebraren misses en l'excolegiata de S. Felip d'aquesta ciutat, veientse molt concurgudes, ab motiu del aniversari de la mort del que fou son Rector, Rmt. Joan Fuster.

Ahir a la tarda aparegué penjant d'un arbre prop de la Font de la Polvorera el cadàvre d'un home, ignorantse si s'tracta d'un crim o d'un suïcidi.

La Agraria, es una companyia mutua que asegura la cullita contra la pedregada. Representant J. Font y Fargas. —Abeuradors, 7, 2.º Girona.

CARTAS DE FORA

Desde Llagostera

Sr. Director de *EL TRADICIONALISTA*. —Molt Sr. meu; el diumenge prop passat els *av-ansats* d'aquesta vila volien portar a cap un acte d'aquells que podien servir perquè S. M. l'*Emperador del Paralelo* els considerés merecedors d'una distinció, resultants, neulat degut a l'entreza de caràcter de nostra digníssim Sr. Rector y al just apoyo prestat per nostra celosa primera autoritat municipal.

El cas va ser el següent: el Di-sapte die 2 morí en aquesta vila Tressa Martínez y Garriga (q. e. p. d.); els *av-ansats* lograren fer determinar al seu fill que no volgués capellans al enterro y per lo tan que se fes civilment; la cosa no podia venir millor, enterrarla el diumenge a las deu del matí, llegant una música per acompanyarlos y axó de ser festa venia al pelo per poguer fer mes gran la manifestació; pero ells no contaven en que per sort nosire la religió católica conta en aquesta vila ab un pastor que continuament vetlla per ells, que pertenexen a ella y no disposat a deixar trepitjar sos drets, coneixedor de lo que se projectava y constantli que la difunta a més de ser batejada, anava bastantes vegades a missa y hasta que en vida y en conversacions particulars havia manifestat qu'el seu gust seria ser enterrada catòlicament y sabent que a l'última hora no havia manifestat lo contrari, va fer posar en coneixement de la família que a l'hora del enterro hi compareixeria al objecte d'acompanyar al cadàvre a l'Església y de a lli al cementiri, a lo qual dit

siga a honor de la vritat la familia no va oposarsi gens ni mica.

Vá arribar l' hora senyalada per l'enterro y va compareixer a la casa lo més granat dels republic-masònic-Lerouxistes ab la corresponent música. Una vegada allí el Sr. Rector junt ab un Sr. vicari y al anar a comensar les absoltes, tots els *av-ansats* obeint a un acord convingut se giraren de cul y ab la gorra posada; en vista d'això el Sr. Rector va demanar que se descubrisson, y en vista de que una bona part no volia fer-ho va requerir a un agutil perque els hi obligués el qual no poguente lograr va avisar a la guardia civil que no tingue que fer res perque sols al saber que s'acostava hi hagué un despeje general.

Després de una serie de petits detalls que seria llarg volguerlos explicar y que consistiren ab varies redicules d'els de la colla, contra la seva voluntat se dirigí el dol a la Església y de allí al cementiri; després de sortir de l'Església s'afeigiren tots al dol vòltat per la guardia civil y ab la música que tocà marxes series; cada vegada qu'els que portaven el cadàvre se rellevavan y per lo tan s'aturaven tots davant *media vuelta* y quedaven girats de cul (segurament pensant que se volia cantar una absolta) ab lo qual demostravan un gran efecte a la difunta y qu' havian estudiat urbanitat a can Pistrans.

Arrivan al cementiri y el mort al catòlic. La colla se dirigí a la porta del civil acut segons diuen el que figura de cap de colla (toràster) els hi va fer un discurs que podia tenir per tema la solemne planxa qu'havia fet, manera d'atenuar els seus efectes en l'opinió pública y modo de una altre vegada no ferla tan grossa.

Resumint: Es digna de tota llomança l'energica conducta de nostra aymat Sr. Rector y s'ha de felicitarlo per el seu triomf sobre l'impietat que volia dominar a Llagostera.

Es digna d'agraiment el comportament de nostre digna Sr. Arcalde per el just apoyo que com a autoritat presta al Sr. Rector.

Y per últim no se pot deixar de fer notar si volen ser imparcial, qu'els republic-masònic-lerouxistes varen lograr més de lo que volian perque si bé l'enterro va ser civil a seques, va ser ab guardia civil que ficsants ab les parades va ser igual que civil augmentat ab guardia, qu'encara es més raro.

Segons sembla s'han fusionat dos societats d'aquesta vila anomenades Centre Obret republicà y Juventut republicana, siguient molts els que s'han donat de baxa de la primera perquè els directors per dona una prova de que son aymants de la llibertat l'imposan (tal com sona) a tots els socis obligantlos a que votin als qu'ells vulgin el dia d'eleccions. ¡Visca la llibertat imposta!

Hasta un altre queda de V. affm. S. S. q. s. m. b.

El Corresponsal.

¡FUMADORS!

Si voleu conservar vostra salut, fumeu l'acreditat è higiènic.

PAPER JORDÀ

Imprenta de J. Franquet. —Girona.

SECCIÓN DE ANUNCIOS

Joaquim Font y Fargas
SEGURS Y REPRESENTACIONES

FUMADORS!!

Es ja hora que vos desproveueu y no dongueu crèdit a lo que tan falsament diuen alguns fabricants poch escrupulosos atribuint n' els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tingut mai, dihen que es fabricat ab el sucre de varías plantas pectorals contra la tos, afecions del coll, etc. explotant d'aquesta manera la bona fe dels fumadors innocents.

Si voleu fumar bon paper de maneu PAPER CARLETS.

Premiat en l'exposició Universal de París 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot arreu.

J. de Llobet de Pastors

METJE
Ex-assistent d'Illure dels hospitals de Lyon y Paris
Especialista en les enfermetats de la GARGANTA, NAS Y ORELLAS
Clínica per al tractament d'aquestes enfermetats.
Plaça de la Auriga, núm. 1, entressol
CONSULTA DIARIA de las 9 del dematí a les 4 de la tarda

SABATERIA MODERNA
Miquel Capella

Variat assortit de calsat de totas menes. Preus econòmics
7, ABEURADORS, 7

Biscuits fullats

els millors en la
Brogueria de Narcís Arpa
LA BISBAL

F. MARESMA

ESPECIALITAT EN GUANTS

LA UNIÓN DE NORWICH

Societat mütua de segurs sobre la vida
fusionada con
“LA AMIGABLE”
FUNDADA EN 1706

La més antiga Societat de segurs sobre la vida, en el món.

SINESTROS PAGADOS, MÁS DE
22.000.000 l.e.

BENEFICIOS REPARTIDOS, MÁS DE
5.000.000 l.e.

NUEVOS SEGUROS POR AÑO, MÁS DE
2.500.000 l.e.

Delegació de Gerona
Joaquin Font y Fargas
Abeuradors, 7, 2º

Fotografia de M. García

Calle S. Francisco 10 y 12 (Chatllan al Puente de Piedra)

BENEFICIO DEL PÚBLICO

Esta casa regalará á todos los niños y niñas que hagan la Primera Comunión, un retrato con cartulina especial por cada seis, el mínimo, doble tamaño que de las fotografías encargadas.

El público podrá cambiar la fotografía de doble tamaño por otra pintada del mismo tamaño.

En casos de opresión del pit ab dificultat de respirar, axís com en las bronquitis acompañadas de tos espasmódica la Solució de Bifosfat de Cal medicinal produceix resultats excel·lents.

**SOLUCIÓ DE
BIFOSFAT DE CAL MEDICINAL**

DELS
Germans Maristas

BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)

De venda á Girona á ca'n J. M. Perez Xifra, Abeuradors; en la farmacia d'en Grau Romanay, Progrés, 4; farmacia Vivas, Cort-Real, 17; farmacia Roca. (Antigua casa Ametller), Plassa del Oli.

Dipòsit: Pensionat dels Germans Maristas, Claveria, 12.

Joan Carreras

Metje-Cirurgia

ENFERMETATS NERVIOSAS

Consulta de 11 a 1

Cort-Real, 4, 1.º Girona

LENCLERIA LA CONFIANZA

LEÓN BELLOC

Progres, 31.—GERONA

NOVEDADES, MANTELERÍAS

TAPETES, CORTINAJES, TRANSPARENTES

Gran surtido en tiras bordadas.

ARMERIA

DE

Gayetano Carbo

Calle de la Platería, 30

Acaba de rebrer aquesta casa un bon assortit de reclams, fullats per cassar guatillas. Sarrons y demés articles de cassa.

També s'hi troba variat assortit de escopetas Central y Fouche d'un y dos tiros.

Pistola Browning de set tiros y set en dipòsit.

Pòlvora de marcas variades, cartutxos, etc. etc.

IMPORTANTE

Para constitución de CAPITALES y RENTAS acúdase á la Agencia de seguros sobre la vida de D. Narciso Boada Guyto, calle de la Força, 17 1.º GERONA.

Casa Grandia

Banys Nous, 12. 2.º

BARCELONA

Hospedatje pera Rvnts. Sacerdots y demés personas catòlicas. Dinar y sopar, preu tres pessetas diàries.

SE ADMETEN DISPESAS

La Previsió Nacional
COMPANYIA DE SEGURS CONTRA INCENDIS

La Unión de Norwich
COMPANYIA DE SEGURS SOBRE LA VIDA

La Agraria
COMPANYIA DE SEGURS CONTRA LA PEDREGADA

Despatx de 9 á 12 y de 3 á 6. ABEURADORS, 7, 2º — GERONA

LUZ Y CALOR

MATERIAL PARA ALUMBRADO Y CALEFACCIÓN POR GAS

LAMPISTERIA Y CRISTALERIA

Variado surtido de lámparas y accesorios de lampistería

Globos, pantallas, tulipas, parahumos, tubos para bombillas

ESPECIALIDAD EN LA FABRICACIÓN DE CAPUCHONES PARA LA INCANDESCENCIA

Mejeros KERN; AUER; BRAY'S. — Hornillos, cocinas y estufas para gas. Estufas CLAMONT. — Encendedores automáticos y eléctricos. — Timbres eléctricos. — Tubo metálico flexible. — Instalaciones completas de gas y de timbres eléctricos.

Cort-Real, 4, Gerona

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ORTOPEDIA PERFUMERIA

Dos medios hay para tratar las heridas: ó la operación ó la perfecta contención; con la cual se logra curárlas en muchos casos, principalmente en los jóvenes; lo demás es puro charlatanismo.

La perfecta contención en todos los casos, los más difíciles, se obtiene con nuestro brazo sistema Torrent, de la Cruz Roja de Gerona, premiado por varias Academias Médicas; su presión es suave y puede graduarla á voluntad; no abulta ni molesta y se amolda por completo, puede llevarse de dia y de noche permitiendo una clase de movimientos.

CONSULTAS GRATIS
LA CRUZ ROJA
Plaza del Oli. — GERONA

GERUNDA

FÁBRICA DE ASERRAR MADERAS

Grandes talleres mecánicos de carpintería para la pronta construcción de edificios y toda clase de objetos de fábrica.

Especialidad en cajas de envase

1, PORVENIR

LA NEOTAFIA

Funeraria la más antigua; sirve todo lo referente á dicho ramo

Francisco de A. Matas

Despacho: Cort-Real, 18. — GERONA

L'ART MUSICAL

Joan Durán

Plassa de la Constitució, 2

Se venen y lloran pianos de teclat y de manubri á preus convencionals.

Reparacions en tota classe d'instruments de música.

2, Plassa de la Constitució, 2

JAUME ADROHER PERA

Pintor

Decorador y Empaperador

Nort, 10 y Hortas 13; Girona

Imprenta y Librería

JOSE FRANQUET Y SERRA

Platería, 26 y Força, 14. — GERONA

Obres novedoses y otras de suma importancia

LA FABRICANTÀ novelles de costums barcelonins (1860-1875) per Dolores Moncerdà, decorada per Enrich Moncerdà. (Ab. licenciació del Ordinari). Un tom de 5 pessetes.

EUCARÍSTIQUES obra pòstuma de Jacinto Verdaguer, publicades segons desitj del autor y traduïdes al francès per Agustí Vassal, amb una carta de Monsenyor de Calsalade, Bisbe de Perpinyà y un prefaci de n. Pere Palau Gonzalez de Quijano. Un volum de més de 350 planxes 5 pessetes l' exemplar.

LOS SACROSANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO; en latín y castellano con las notas de la edición de Roma de 1903; y otras aclaratorias; la historia intercalada de ambos Concilios y un apéndice de documentos y datos interesantes, por el prebitero D. Anastasio Machuca Díez. Consta de un tom en 4º prolongado de 600 páginas, 6 pesetas en pasta y 5 en rústica.

HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA por Vicente Lampérez, 250 pesetas.

N' ELVIRA DE RICAMOR. — Llegenda Montserratina per Mn. Lluís Rovira y Benet, Pbre. — Es aquesta una obra no sols recreativa y piadosa, si que també altament instructiva, educativa y moral, qu' es llegirà sempre ab gust, mereixent l' apreci de totas las persones aficionadas á nostra bella literatura. — Un tom de 400 páginas elegantly encuadernat, 4 pesetas.

En esta casa se hacen toda clase de trabajos de Imprenta, con gran esmero y suma baratura.